

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 47/23

V Lucemburku dne 16. března 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-174/21 | Komise v. Bulharsko (Dvojitá nesplnění povinnosti – Znečištění PM10)

První žaloba Komise pro dvojitá nesplnění povinnosti v oblasti znečištění ovzduší je nepřijatelná

Ve výzvě dopisem zasláné Bulharsku na konci roku 2018 Komise s dostatečnou jasností netvrdila, ani neprokázala, že rozsudku Soudního dvora z roku 2017, kterým bylo určeno první nesplnění povinnosti, ještě nebylo do té doby vyhověno

Směrnice o „kvalitě ovzduší“¹ ukládá členským státům povinnost dodržovat mezní hodnoty koncentrací některých znečišťujících látek ve vnějším ovzduší a v případě jejich překročení vyžaduje, aby členské státy přijaly plány kvality ovzduší, aby bylo období překročení co možná nejkratší.

V rozsudku Komise v. Bulharsko², který byl vyhlášen dne 5. dubna 2017, Soudní dvůr rozhodl, že Bulharsko nesplnilo výše uvedené povinnosti³.

Po vyhlášení rozsudku Komise v. Bulharsko zaslala Komise dne 9. listopadu 2018 Bulharsku výzvu dopisem v souladu s postupem stanoveným v čl. 260 odst. 1 a 2 SFEU⁴. V této výzvě Komise konstatovala, že Bulharsko stále nepřijalo opatření nezbytná k ukončení neplnění povinností konstatovaných Soudním dvorem v rozsudku z roku 2017. Komise tedy vyzvala tento členský stát, aby předložil vyjádření ve lhůtě stanovené ve výzvě dopisem (dále jen „rozhodné datum“), a sice do 9. února 2019, a informoval ji o případném pokroku, kterého mezitím dosáhl.

Vzhledem k tomu, že Komise nebyla s odpovědí Bulharska spokojená, podala k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti na základě čl. 260 odst. 2 SFEU (dále jen „žaloba pro dvojitá nesplnění povinnosti“), kterou se domáhala, aby bylo určeno, že tento členský stát nevyhověl uvedenému rozsudku, a byla mu uložena povinnost zaplatit paušální částku a denní penále až do úplného splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora.

Závěry Soudního dvora

V rozsudku z dnešního dne měl Soudní dvůr za to, že zaslání výzvy dopisem v rámci postupu před zahájením soudního řízení na základě čl. 260 odst. 2 SFEU předpokládá, že se Komise může platně dovolávat nesplnění povinnosti přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora, jinak by byly ohroženy požadavky právní jistoty.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. 2008, L 152, s. 1).

² Rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Komise v. Bulharsko, [C-488/15](#).

³ Konkrétně povinnosti vyplývající z čl. 13 odst. 1, čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce a z přílohy XI směrnice 2008/50.

⁴ Podle čl. 260 odst. 1 a 2 SFEU je členský stát, v jehož případě Soudní dvůr shledal, že nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá ze Smluv, povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora Evropské unie, přičemž Komise může věc předložit Soudnímu dvoru, pokud má poté, co poskytla dotyčnému členskému státu příležitost se vyjádřit, za to, že taková opatření nebyla přijata.

S ohledem na skutečnost, že cílem žaloby pro dvojí nesplnění povinnosti je přimět členský stát, který je v prodlení, aby vyhověl rozsudku, kterým bylo určeno nesplnění povinnosti, **Soudní dvůr zdůraznil, že Komise je povinna během celého postupu před zahájením soudního řízení a před zasláním výzvy dopisem nejen ověřit, zda dotčenému rozsudku bylo či nebylo mezitím vyhověno, ale rovněž v této výzvě dopisem jasně tvrdit a *prima facie* prokázat, že rozsudku nebylo k rozhodnému datu stále vyhověno.** Členskému státu totiž nelze platně vytýkat nesplnění povinnosti přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora, pokud z výzvy dopisem jasně nevyplývá, že povinnost vyhovět uvedenému rozsudku nebyla od jeho vyhlášení k rozhodnému datu stále splněna.

Soudní dvůr v projednávaném případě uvedl, že **Komise** ve výzvě dopisem ze dne 9. listopadu 2018 **s požadovanou jasností netvrdila, ani *prima facie* neprokázala, že povinnosti vyplývající z rozsudku ze dne 5. dubna 2017, Komise v. Bulharsko, stále nebyly k rozhodnému datu, tedy ke dni 9. února 2019, plněny.**

V této výzvě totiž Komise uvádí, že nesplnění povinnosti, která byla konstatována v uvedeném rozsudku do roku 2014, přetrvávala u zón a aglomerací uvedených v dané výzvě i v letech 2015 a 2016. Komise však neposkytuje podrobná vysvětlení či faktickou analýzu svědčící o tom, že situace zjištěná během těchto dvou let pokračovala bez výrazného zlepšení v období mezi vyhlášením rozsudku dne 5. dubna 2017 a rozhodným datem 9. února 2019, takže bylo nezbytné přijmout opatření vyplývající z uvedeného rozsudku.

Podle Soudního dvora však skutečnost, že tato nesplnění povinnosti přetrvávala mezi koncem období, kterého se týká rozsudek Soudního dvora, tedy rokem 2014, a následujícím obdobím, které však předchází datu vyhlášení rozsudku, tedy obdobím let 2015 a 2016, ani systematická a trvající povaha uvedených nesplnění povinnosti určených Soudním dvorem v uvedeném rozsudku automaticky neznamenají, že jak ke dni vyhlášení uvedeného rozsudku, tak k rozhodnému datu nebyly povinnosti vyplývající z rozsudku stále plněny, a tudíž lze Bulharsku vytýkat, že nepřijalo všechna opatření vyplývající z uvedeného rozsudku.

Komise tedy tím, že ve výzvě dopisem s požadovanou jasností netvrdila a *prima facie* neprokázala nezbytný předpoklad, že povinnosti vyplývající z rozsudku ze dne 5. dubna 2017, Komise v. Bulharsko, nebyly k rozhodnému datu stále plněny, pokud jde o zóny a aglomerace uvedené v této výzvě, platně netvrdila, že Bulharsko nesplnilo povinnost přijmout opatření vyplývající z uvedeného rozsudku. **Soudní dvůr z toho dovodil, že žaloba pro dvojí nesplnění povinnosti podaná Komisí je nepřijatelná.**

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotčený členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

